

[Aksel Larsen.]

kunne få nogle flere eksempler på, at man vil følge dette princip. I de år, der er gået, har man ingenlunde været karrig med at give tilskud til landbruget under forskellige former.

Man taler fra deres side, som hævder, at de har særligt mandat til at repræsentere landbruget, om tvangslovene mod landbruget, om tvangsafleveringen af korn, om den belastning for landbruget, disse kornlove har været, og man får indtrykket af, at det danske korndyrkende og i henhold til kornlovene kornafleverende landbrug er en hærgen og plyndret stand, som nu efter 9 års kornlove står omtrent ribbet for alt. Jeg synes, at man fra den side skulle få en lidt anden tone på. Den simple og nøgne kendsgerning er jo, at ved den første af krigstidens kornlove, kornloven af 1940, fik landbruget praktisk talt med eet slag fordoblet prisen på sit korn, og landbruget fik som følge af den kornlov, der blev videreført i de kommende år, i nogle år en overpris for korn, en så høj pris, som det ikke havde kunnet opnå under det, man kalder det frie markeds betingelser. Jeg tror absolut ikke, at der er sket det korndyrkende og kornsælgende landbrug nogen uret ved disse kornlove, tværtimod.

Men så siger man, at nu vil man ikke lave mere væsen ud af det, fordi man håber og man regner med, at dette vil være den sidste kornlov. Jeg vil med spænding vente på, om dette vil være det konservative folkepartis og venstres standpunkt også i 1949 og i 1950. Jeg anser det nemlig efter de erfaringer, jeg har, ikke for udelukket, at disse partier, eventuelt støttet af andre, vil komme løbende og forlange kornlove for at sikre det kornsælgende landbrug i Danmark mod at mærke følgerne af et prisfald på korn på verdensmarkedet. Lad os håbe, at det standpunkt, man indtager nu, vil vise sig holdbart. Jeg erkender, at udviklingen synes at forme sig sådan, at der kan blive tilstrækkeligt korn til, at man ikke behøver at have en kornlov, men jeg er alvorligt bange for, at hvis kornpriserne på verdensmarkedet falder, vil de, der kalder sig landbrugets repræsentanter, komme løbende til regering og rigsdag og sige: nu må vi have en kornlov med omvendt fortegn, som giver landbruget direkte tilskud.

Hvad de stillede ændringsforslag angår, er man klar over, at vi forholder os meget reserveret overfor dem. Jeg har allerede ved første behandling sagt min mening om nedsættelsen af kornafleveringen. Jeg vil gerne have lov til at gentage, at det er ganske urigtige påstande, der er fremsat bl. a. fra venstres side. I venstreindretallets afsnit i betænkningen hævder man påny, at der var pligt til at nedsætte udskrivningen med 20 pct. Dette er aldeles ikke rigtigt, det er ikke sagt i betænkningen af 30. april, og det er ikke sagt i den lov, der blev vedtaget i foråret, der var ingen pligt til det. Ministeren har foreslået en nedsættelse med 15 pct., tiltrods for at han erkender, at så bliver der en mangel på korn, som man må søge dækket med import. Nu er man ovenikøbet gået ind på at nedsætte udskrivningen med 20 pct., hvilket vil gøre mankoen endnu større, og et sådant ændringsforslag ser vi os nødsaget til at stemme imod.

Tholstrup: Som allerede nævnt ved første behandling kan vi tilslutte os lovforslagets § 1, som den nu vil blive ændret, idet denne paragraf betyder et skridt i retning af kornlovens afvikling, men vi kan ikke tilslutte os § 2, som foranlediger udgifter for statskassen, og som er et led i selve kornordningen, som vi stemte imod. Vi mener, at landmændene må betale den pris, som kornet koster i import plus de strengt nødvendige omkostninger, og at denne pris ikke vil blive væsentlig højere end de priser, som staten fremskaffer kornet til ved hjælp af tilskud. Men vi kan ikke se, det er rimeligt, at landmanden skal give mindst 4 kr. mere pr. tønde end cif-prisen for importeret korn, og jeg tror derfor, det er på høje tid at få den frie konkurrence frem igen, så vi kan få disse omkostninger ned til et rimeligt niveau.

Det er jo således, at de 4 kr. er baseret bl. a. på fragtomkostninger. Nu ved vi godt, at de gældende maksimalpriser for fragtkørsel i dette land ikke overholdes mere, tværtimod, der køres, efter en vognmands udtalelser til mig forleden dag, fra 40 til 50 pct. under maksimalprisen; så må der også være mulighed for at få importeret dette korn billigere, så de 4 kr. kan blive reduceret, i hvert fald under hensyntagen til fragtdgifterne. Det vil igen sige, at